

Evropská unie a Rada Evropy vyhlásily rok 2001 Evropským rokem jazyků. Evropský rok jazyků zdůrazní hodnotu jazykové rozmanitosti, podtrhne, jak důležité je, aby žáci a studenti měli možnost, zájem a chuť učit se většímu počtu jazyků. V souvislosti s reálným ohrožením jazykové bohatosti představuje Evropský rok jazyků 2001 příležitost zdůraznit nutnost uchování všech jazyků.

Učiteléské noviny č. 39/2000

Znalost jazyka je branou k pochopení světa

Rok 2001 byl vyhlášen jako Evropský rok jazyků. Každý člověk má nejbližší právě k tomu svému a to je pádný důvod, abychom se o svůj jazyk starali a pečovali o něj. Vždyť to je právě on, jímž dokážeme vyjadřovat své největší city, cit pohrdání (tím, že ho vyplázneme) a cit spokojenosti (když si po dobrém jídle olízneme rty). Proto se vyvarujte příliš ostrých či horkých jídel, která vám zničí chuťové buňky a nestrkejte ho mezi zuby, než skočíte ze stromu; jazyk je skvělý pomocník a byla by velká škoda o něj přijít.

Ale teď vážně. Kolik řečí umíš, tolikrát jsi člověkem, jenže umět pořádně i jen jeden jazyk, to dá práci a nic na tom nezmění, že je to mateřština. Co teprve jazyk cizí, říkají mnozí z nás, slovíčka se pleťou a v grama-tice je víc výjimek než pravidel. Je to dřina a výsledky se často projeví až za mnoho let.

Přesto ale stojí za to pokusit se zvládnout alespoň jeden jazyk. Jsme malý národ a pokud chceme zůstat v kontaktu s okolním světem, musíme se naučit aspoň základy některého z nejdůležitějších evropských jazyků, jimiž jsou v dnešní době především angličtina, němčina a francouzština. Jazyk nám pak přiblíží nejen kulturu (především literaturu) druhého národa, ale zprostředkovává kontakty vědců a komunikaci na internetu.

Nám Čechům je blízká slovenština - má podobnou gramatiku a většinu slovní zásoby. Na význam některých slov jsme se zeptali čtvrtáků:

*čučoriedka - veverka, mažoretka (správně borůvka)
konár - komár (správně větev)
klietka - jahoda (správně klíčka)
škriepka - lepačka (správně hádka)
svokra - kvočna (správně tchýně)
ťava - veľkoobchod, taťka, šťava (správně velbloud)
bielizeň - televize (správně prádlo)*

Jiří Žáček
Kolik řečí umíš

*Náš Rek se dal
do učení cizích řečí -
a teď mňouká,
řehtá,
kokrhá
a mečí.*

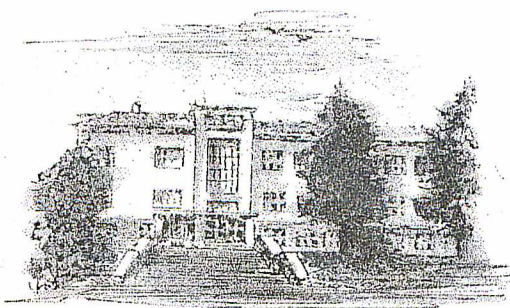
*Mručí na mě:
- Každý zmoudří věkem.
Kolik řečí umím,
tolikrát jsem Rekem!*

*A já žasnu,
nestačím se divit -
počítám jen, kolik Reků
budu muset žít.*

Běží myška po dvoře - a vtom uvidí kočku. Rychle se schová do díry. Po chvíli uslyší v těsné blízkosti štěkat psa. „Je to dobré,“ řekne si, „pes určitě kočku zahnal.“ Vyleze tedy z díry ven a v tu chvíli už ji kočka drží v drápech. „To je tedy fakt,“ povídá si kočka, když myšku spořádá, „že je dobré umět cizí jazyky.“

MALE ZAMYŠLENÍ NAD KONČÍCÍM ŠKOLNÍM ROKEM

Kouzelným a vysněným datem všech žáků nejen bojkovské školy je 30. červen, kterým končí školní rok a začínají prázdniny. Dobrý hospodář se však vždy poohlédne za uplynulým obdobím, aby zhodnotil zisky či ztráty, klady a zápory a vytyčil další perspektivy svého konání.

Školní rok 2000-2001 se příliš nelišil od těch předcházejících, neboť byl vyplněn tvůrčí prací všech učitelů a snad i větší částí téměř 700 žáků. Pedagogický sbor doznal změny příchodem absolventky Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity Jany Vaculové s aprobací jazyk český – hudební výchova, která se brzy sžila se svými žáky i se svými kolegy. Na druhé straně v počátku 2. pololetí po pěti letech úspěšné práce na vlastní žádost odešla paní učitelka Yveta Mendlová a zastoupila ji paní kolegyně Dana Synčáková, která na naší škole ještě před dvěma léty učila. Určitě největším oslabením pedagogického sboru bylo nečekané a dlouhodobé onemocnění pana učitele Jiřího Šmída, který patří mezi obětavé a oblíbené členy pedagogického sboru. Nasazení některých učitelů, kteří zastoupili svého kolegu, bylo abnormální a patří jim velká slova uznání. Panu učiteli přejeme rychlé uzdravení a co nejdřívější návrat do školy.

Je potěšitelné, že pedagogická rada v letošním roce neřešila hrubé porušení školního řádu, přesto v průběhu deseti měsíců byla udělena kázeňská opatření v celé škále, kromě 3. stupně z chování. U většiny průměrných a slabších žáků se projevuje absolutní nezáměr o učení a špatná komunikace s učiteli. Také nás trápí neplnění školních povinností, časté zapominání a nezáměr rodičů o výsledky svých dětí.

Opět se nepodařilo zabránit velké absenci celé řady žáků, z nichž někteří „dosáhli“ více než 150 hodin, což je varováním nejen pro třídní učitele a vedení školy, především však pro rodiče.

Škola neustoupila ze svých tradic v oblasti úspěšnosti při přijímacím řízení na střední školy. Většina žáků si splnila svůj sen a byla přijata na školy, kam si podala první přihlášky. Za přípravu k přijímacím zkouškám je třeba poděkovat nejen úspěšným žákům, ale také obětavým učitelům.

Důležitou oblastí školní práce jsou naukové soutěže, olympiády a sportovní soutěže. V olympiádách byl mimořádně úspěšný žák 9. B třídy Jiří Milička. Ve třech soutěžích v okresních kolech se umístil vždy nejhůře do 6. místa, přičemž se stal vítězem olympiády v jazyce českém a postoupil do krajského kola.

Účastníkem krajského kola se stal také žák 9.D třídy Pavel Urbánek, který reprezentoval školu ve fyzikální olympiádě. Tradici dobré sportovní školy potvrdili především žáci sportovních tříd společně se sportovci z jiných třídních kolektivů. Výborné výsledky atletů v krajských kolech, velmi dobří fotbalisté v soutěžích Mc Donald, Coca-Cola Cup a především vítězství volejbalistů v krajském kole při účasti dvanácti týmů a 4. místo na Mistrovství republiky za účasti osmi týmů v Kostelci nad Orlicí potvrzují dobrou práci tělocvikářů.

Na začátku prázdnin přeji všem žákům, učitelům i správním zaměstnancům školy klidné a slunné prázdniny.

Zdeněk Ogrodník, ředitel školy

Přijetí nejlepších vycházejících žáků starostou města

*Blanka Brzicová, 9. A
Gita Jančaříková, 9. A
Michaela Husinová, 9. B
Jiří Milička, 9. B
Leoš Podsedník, 9. B
Leona Salvetová, 9. B
Adéla Vitteková, 9. B*

*Martina Halová, 9. C
Trena Novotná, 9. C
Kristýna Dvořáková, 9. D
Andrea Maňasová, 9. D
Martin Milička, 9. D
Barbora Miličková, 9. D
Pavel Urbánek, 9. D*

JAK JSME SI VEDLI V SOUTĚŽÍCH

Název soutěže (počet žáků ve školním kole)	Školní kolo žáci, kteří postoupili do okr. kola	Okresní kolo úspěšní řešitelé do 10. místa
Olympiáda v čes. jazyce (8 žáků)	Jiří Milička, 9.B Barbora Miličková, 9.D	1. místo
Konverzace v angl. jazyce (3 žáci)	Táňa Roubalíková, 9.B	
Konverzace v něm. jazyce (7 žáků)	Alžběta Berčíková, 8.C	
Matematika - 8.ročník (4 žáci)	Alžběta Berčíková, 8.C Jaroslav Gruna, 8.B Libor Stehlík, 8.E Michal Kramář, 8.E Jiří Milička, 9.B	10.-12. místo
- 9.ročník (1 žák)		
Pythagoriáda - 6. ročník (16 žáků)	Jan Kolář, 6.B Jana Šašinková, 6.C	
-7.ročník (17 žáků)	Miroslav Kala, 7.A Dagmar Svobodová, 7.B	
Fyzikální olympiáda 9. roč. (1 žák)	Pavel Urbánek, 9.D	6.-7. místo
Archimediáda (5 žáků)	Václav Bureš, 7.D Stanislav Mañas, 7.D Klára Salvetová, 7.A Jiří Makyda, 7.D	4. místo 5. místo
Biologická olympiáda 6.-7. roč. (24 žáci)	Petra Táborská, 7.D Zbyněk Hamšík, 6.C Dagmar Svobodová, 7.B	
8.-9. roč. (3 žáci)	Tomáš Pavlacky, 8.D Jiří Milička, 9.B Adam Šopík, 9.B	5. místo
Chemická olympiáda (9 žáků)	Gita Jančaříková, 9.A Barbora Miličková, 9.D Martin Milička, 9.D	
Mladý historik (20 žáků)	Blanka Brzicová, 9.A Jiří Milička, 9.B	6. místo
Zeměpisná olympiáda		
-6. ročník (22 žáci)	Jana Šašinková, 6.C	
-7. ročník (20 žáků)	David Ondrušek, 7.C	
-8.-9. ročník (17 žáků)	Pavel Urbánek, 9.D	
Informatika	Tomáš Malec, 8.C Jaroslav Velecký, 9.C	6. místo 7. místo
Počítačová grafika	Jan Kolář, 6.B Petra Táborská, 7.D	

Jiří Milička (český jazyk) a Pavel Urbánek (fyzika) postoupili do oblastního kola!

Zo sportu

Lehká atletika - královna sportu - spolu s volejbalem kraluje v letošním roce i na naší škole. Znáte disciplíny atletického desetiboje? Víte, že Roman Šebrle v této disciplíně jako první na světě překonal hranici 9000 bodů? A znáte nejlepší sportovce naší školy? Letošní rok byl pro nás ve svém závěru velmi úspěšný.

Nejprve závodila děvčata v soutěži atletického Poháru rozhlasu. Nejlepších 7 jihomoravských družstev se sešlo v polovině června ve Znojmě. Naše družstvo obsadilo skvělé 3. místo za atletkami z Uherského Hradiště a Hodonína. Výbornými výkony se představily Erika Smetanová, Blanka Brzicová, Andrea Polanská, Lucie Rumánková, Dana Lahutová, Gita Jančaříková a Monika Krčová.

Velký úspěch se povedl volejbalistům. O něm píšeme v samostatném článku.

Další výsledky zůstaly trochu ve stínu těch předešlých, ale byly taky velmi pěkné.

V Poháru ředitele Školského úřadu v lehké atletice se umístili naši žáci následovně:

mladší dívky	1. místo
starší dívky	2. místo
mladší chlapci	3. místo
starší chlapci	8. místo

Úspěšně si vedli naši sprinteři na závodech v Uherském Brodě, celkově jsme skončili třetí.

mladší dívky	1. místo - Dana Lahutová, Nikola Smetanová, Bára Kubenová
starší dívky	2. místo - Blanka Brzicová, Erika Smetanová
starší chlapci	2. místo - Adam Zemčík

V říjnu se konal okresní přebor v přespolním běhu v Uh. Ostrohu, kde starší dívky obsadily 2. místo, mladší a starší chlapci 3. místo. Nejlépe se dařilo družstvu mladších dívek, které zvítězily a postoupily do krajského kola v Novém Městě na Moravě, kde obsadily pěkné 8. místo: Klára Salvetová, Veronika Menšíková, Nikola Smetanová, Barbora Kapsová a Pavla Šenkeříková.

V okresním přeboru v halové kopané obsadili žáci 3. místo.

Ve stolním tenise obsadila 3. místo družstva mladších i starších žáků.

Nejlepší sportovci z kategorie mladších žáků : Miroslav Kala, Marian Varga, Radek Šašinka, Radim Polanský, Pavel Štúr, Tomáš Palkovič, Jan Snopek, Jindřich Fiala.

Nejlepší sportovci z kategorie starších žáků : Pavel Krč, Patrik Škoda, Milan Salvet, Libor Krahula, Jakub Kozubík, Vojtěch Hamšík, Adam Zemčík, Tomáš Stolarz.

Nejlepší hod

Ráno zazvonil budík a já věděl, že je čas vstávat a nachystat se na atletické závody. Vstal jsem z postele a šel se opláchnout studenou vodou. Venku bylo hezky a já jsem měl pocit, že bych mohl zlepšit svůj výkon a vyhrát.

Cestou na nádraží jsem si s kamarádem vykládal o všech disciplínách, které do atletiky patří, ale ve vlaku jsem si sedl raději sám a přemýšlel o té své - vrhu koulí. Po příjezdu do Uherského Hradiště jsme se odebrali na stadión, kde se už rozcvičovalo mnoho závodníků z celého okresu.

Do začátku závodu zbývalo ještě spousta času na rozcvičení. U našeho stanoviště už byli soupeři. A nebyli to jen tak nějací soupeři. Byli to do slova a do písmene obři. Vzal jsem si kulu a vyzkoušel si pár vrhů. Smáli se mi, protože jsem mezi nimi byl

nejmenší a nejtíhlejší. Pak se začalo závodit a já jsem z pátého místa postoupil mezi osm nejlepších. Před začátkem finále se na mě přišel podívat pan učitel a říkal mi, že to není v síle, ale v technice. Byla na mně rada. Viděl jsem, že se na mě dívá pan učitel, a proto jsem se vyhecoval, abych ho nezklamal. A sebe taky. První pokus. Bylo vidět, že to je za 11 metrů. Přesně to bylo 11 metrů 33 centimetrů. Byl to můj rekord a zároveň nejlepší výkon v soutěži. Ostatní závodníci nepřekonali značku 11 metrů a já se stal okresním přeborníkem ve vrhu koulí. Byl to nádherný pocit, být první a přijímat od poražených gratulace. Ale jedno si budu pamatovat pořád: „Není to v síle, ale v technice.“

Vojta, IX.D

ČTVRTÍ V ČESKÉ REPUBLICCE

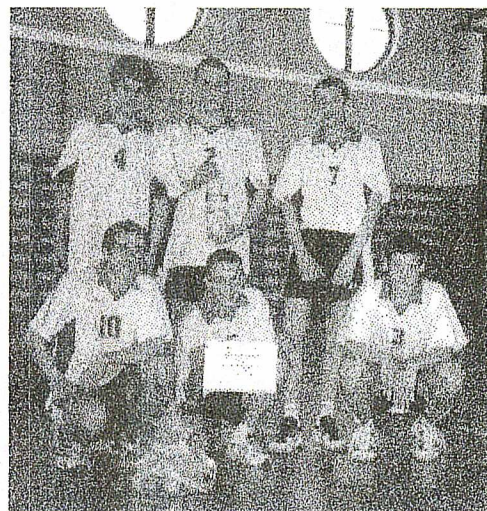
Mimořádného úspěchu dosáhli starší žáci v republikovém finále ve volejbale základních škol a víceletých gymnázií. Po dvoudenních bojích v Kostelci nad Orlicí z osmi nejlepších týmů republiky obsadili výtečné 4. místo za nejlepším týmem ZŠ Praha – Lužiny, za Donzasem Ostrava a Ústím nad Orlicí. Se všemi týmy jsme sehráli velmi vyrovnaná utkání, plná dramatických okamžiků a brzy jsme si získali přízeň diváků i respekt soupeřů. Většina setů končila velmi těsně a o výsledku rozhodovalo často štěstí, které se nám v nejdůležitějších závěrečných zápasech nepochopitelně vyhýbalo.

Zahájili jsme ve skupině skvělými vítězstvími nad zkušenou Příbramí 2 : 0 a nad reprezentanty jižních Čech Pískem stejným poměrem.

Cestu do finále o 1. – 2. místo nám zavřeli výborně technicky vybavení hráči Ostravy, kteří v dramatickém závěru za stavu 1 : 1 měli více štěstí a vítězstvím 2 : 1 si zajistili účast ve finále s týmem Prahy. Později se ukázalo, že tato porážka na nás zanechala stín nejistoty, který se projevil v zápase o 3. místo s domácím družstvem Ústím nad Orlicí. Především první set jsme sehráli pod psychickým tlakem a také ho prohráli. Ve druhém setu hráči zpřesnili hru, zlepšili blok a útok z kúlů byl podstatně účinnější. Oba týmy se střídaly až do stavu 24 : 24 a poté jsme měli 3 setboly, které jsme bohužel neproměnili. Šťastnější byli domácí, kteří za stavu 28 : 27 proměnili svůj první setbol v celkové vítězství 2 : 0 a našim klukům zbyly oči pro pláč.

„Nejsem zklamán, vždyť není mnoho sportovců v okrese, kteří se mohou pochlubit, že jsou čtvrtí v republice. Kluci ostudu neudělali a znovu potvrdili tradici dobré sportovní školy v Bojkovicích a především výborné výsledky mládežnického volejbalu v posledních letech. Jsem rád, že tento úspěch provází i výborné výsledky v lehké atletice a v kopané,“ řekl trenér a ředitel školy Zdeněk Ogrodník.

O úspěch se zasloužili hráči: Radek Lahuta, Radek Šašinka, Jiří Kozáček, Marek Šuhajda, Ondřej Ježek, Kamil Křivánek, Ivo Rozsypálek, Tomáš Minarčík a Zbyněk Kovářik.

Chlubí se trenér:

„U mě je disciplína jako řemen. Začínáme ráno přesně v osm.“

„A co když někdo nepřijde včas?“

„No tak začínáme později.“

„Frantovi zakázali hrát stolní tenis.“

„Proč? Vždyť mu to docela šlo.“

„On byl zvyklý z tenisu po vítězství přeskočit přes síť.“

„Ten Honza má ale krásný zuby! To je paráda!“

„Ale ty, co měl ještě než začal hrát hokej, taky nebyly ošklivé!“

Horská chata na břehu zamrzlého jezera. Krásná slečna usedá u barového pultu a její společník se ptá:

„Pan bratr šel sportovat? A čemupak se vlastně věnuje?“

„Jestli je led tak silný, jak si myslí on, tak se teď věnuje bruslení. A jestli je tak silný, jak si myslím já, tak koupání.“

Ptá se hráč po tréninku v košíkové svého trenéra:

„Můžeme ale při zápase taky trochu improvizovat, ne?“

„To jo,“ odpoví trenér, „ale podle mých pokynů.“

odcházejí ze školy

- na stř. školy jsou přijati 62 žáci , tj.59,62 %
- do učebních oborů odchází 42 žáci , tj.40,38 %
- do primy Gymnázia JAK v Uherském Brodě byli přijati 2 žáci
- v letošním školním roce vychází z devátých tříd 103 žáci, z osmých tříd 1 žákyně
- na střední školy s talentovými zkouškami se hlásily 4 žákyně, nebyla přijata žádná

Přijímačky

Pamatuji si, jak jsem si hrála na písku s formičkami a dělala bábovičky. Teď už bábovičky nedělám a vím, že za tu dobu se musel mnohokrát vyměnit kalendář.

Už bylo po Vánocích a já jsem věděla, že bych s přípravou na přijímací zkoušky měla přitvrdit. Jenže nebylo to tak lehké. U nás přes den není klid a já jsem se učila převážně večer. Nebyl to vlastně ani večer, protože ručička častokrát přesahovala jedenáctou, dvanáctou hodinu.

Při vypisování přihlášky jsem se neshodla ani s tetou, ani s ředitelkou Domova. Chtěly, abych si dala přihlášku na školu, která je nějak specializovaná. Nedokázaly mě asi v té chvíli pochopit, když jsem trvala na gymnáziu. Možná nevěřily, že holka s mým postavením má na víc než jen na učební obor. Nakonec jsem si své přání prosadila a přihláška mohla putovat do uherskobrodského gymnázia. Vždycky si říkám, že někdo má cestu

ke svému cíli rovnou, jiný ji má zase trnitou. Ale nikde není psáno, že ten, který je na tom špatně, k tomu cíli nedojde.

Všechno se už blížilo a já jsem hlavně počítala. Musím se přiznat, že jsem moc vděčná učitelům, kteří se moc snažili a taky tetě Janě, která se mnou dělala matematiku, přestože měla své vlastní práce nad hlavu.

Ani nevíte, jak jsem v těch chvílích byla ráda za každou pomoc.

Po přijímacích zkouškách jsem se bála, ale to už bylo pozdě, už se s tím nedalo nic dělat. Bála jsem se, že některé zklamou a jiným udělám radost. A najednou přišla jako blesk z čistého nebe dobrá zpráva. Byla jsem přijata!

Ten pocit se nedá ani popsat, ale byl to můj sen a on se splnil. Jsem ráda, že všechno, co jsem pro to udělala, nebylo zbytečné.

Blanka, IX.A

Není to ještě tak dávno, když jsme do této školy přišly jako malé pářáčky. Už tehdy jsme si my, nejlepší kamarádky, slíbily, že až jednou vyjdeme základku, půjdeme na stejnou střední školu. Ani jsme se nenadály a přišla devátá třída a s ní i volba povolání. Postupem času se ale naše zájmy měnily a naše představy o budoucnosti se hodně lišily.

Irena: „Třeba já jsem vždy chtěla dělat něco pro lidi, a proto jsem si podala přihlášku na zdravotnickou školu. Rodiče sice byli proti, ale od mé-

ho snu mě nikdo a nic neodradilo.“

Martina: „A pro mě nerozhodnou zbyla jediná škola, škola se všeobecným zaměřením, gymnázium.“

Ale nemyslete si, že to všechno je jen procházka růžovým sadem. Naopak. Dá to hodně práce jak ze strany žáka, tak i ze strany učitele. A proto bychom chtěly poděkovat za všechny devátáky učitelům, kteří se podíleli na přípravě k přijímacím zkouškám.

Martina a Irena, IX.C

Další soutěže

O krále pravopisu :

- 6. r. Jana Šašínková (6.C)
- 7. r. Dagmar Svobodová (7.B)
- 8. r. Karla Ševčíková (8.C)
- 9. r. Barbora Miličková (9.D)

Recitační soutěž :

- 6. a 7. ročník : 1. Lenka Uchytlová (6.A)
2. Iva Minarčíková (6.B)
3. Marcela Berčíková (6.C)
- 8. a 9. ročník : 1.Kamila Ondušková (9.A)
2. Libor Stehlík (8.E)
3.Blanka Brzicová (9.A)

Adéla Vitteková z 9.B postoupila z okrskového kola do kola oblastního.

System prodeje předplatného, který jsme zavedli v tomto školním roce, se osvědčil, a proto budeme stejně postupovat i v roce příštím. Žáci se mohou přihlásit na tato čtyři představení :

Pokrevní bratři - po velkém úspěchu amerických muzikálů Hallo, Dolly! a My Fair Lady připravilo Slovácké divadlo další muzikál světové úrovně. Tentokrát jde o příběh dvojčat, které osud hned po narození rozdělil. O to je jejich setkání po letech zajímavější.

Radúz a Mahulena - už klasický příběh dvojice, která musela dokázat svou lásku.

Slovácko sa súdí aneb Fašank z věcí lidských - nenapodobitelný humor strýčka Pagáča z knížky Zdeňka Galušky dělá z tohoto představení nejzajímavější titul předplatného.

Lékařem proti své vůli - tato Molièrova hra slibuje zajímavou zápletku s netradičním rozuzlením.

Informace v žákovské knihovně.

Do divadla jsem se přihlásila náhodou, když jsem slyšela, jaká je tam příjemná atmosféra. Jakmile jsem vstoupila poprvé do divadla, hned mě zaujalo velké hlediště i jeviště. Byla jsem velmi zvědavá, jestli se mi bude líbit představení. Myslela jsem si, že to bude nudné, ale pravda byla poněkud jiná. O prvním vystoupení jsem básnila hodně dlouho. Nejvíce se mi však líbilo a velmi jsem obdivovala, jak si herci zapamatovali tak dlouhé a náročné texty i že se dokázali vcítit do své role a umět ji tak ztvárnit. První představení se mi opravdu moc líbilo, a proto jsem se rozhodla, že budu divadlo navštěvovat častěji. Na svém rozhodnutí trvám i nadále.

Radka, IX.C

Právě se díváme na fotografie herců a hereček. Víte, kde jsme? Nacházíme se v předsálí Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Přijeli jsme sem na další představení, tentokrát to bude My Fair Lady.

Usadíme se na místa, která nám určily paní učitelky, a z našeho kecání nás vytrhnou tři gongy. Ty nás upozorní, že představení začíná. Příběh je napínavý, plný písniček, ale objevují se i scénky, při kterých se hlediště otřásá smíchem. Po skončení nasedáme do autobusu a společně hodnotíme herecké výkony.

Domů dorazíme kolem deváté hodiny večerní celí unavení a spokojení. Divadlo se nám velmi líbilo a těšíme se na další představení.

Petra a Andrea, IX.A

Bojkovská výročí v roce 2001

860 let	vznikly Vasily - vesnička u Bojkovic (1141)	60 let	od vzniku organizovaného oddílu ledního hokeje (1941)
520 let	založen zámek Nový Světlov (1481)	60 let	od vzniku Dětského domova v Bojkovicích (1941)
409 let	od narození J. A. Komenského (1592)	70 let	od postavení budovy měšťanské školy na Štefánikově ulici (1931)
350 let	od postavení kostela sv. Vavřince (1651)	35 let	od vzniku údolní nádrže Kolelač (1966)
150 let	výročí bojkovských spojů (1851)	35 let	od vzniku úpravny pitné vody (1966)
80 let	od vzniku bojkovské pošty (1921)	25 let	od založení Světlovánku (1976)
75 let	34 elektrických žárovek poprvé osvětlilo ulice města (1926)	15 let	od postavení smuteční obřadní síně (1986)
70 let	od založení muzea (1931)	10 let	od obnovení Církevní střední odborné školy v Bojkovicích (1991)
65 let	od založení Zevety (1936)		

Dětský folklórní soubor Světlovánek

Do Světlovánku chodím hodně ráda. Jezdíme na vystoupení asi šestkrát do roka a vždycky si užijeme moc legrace. Letos v květnu jsme měli soustředění na Žitkové, protože se blížilo vystoupení k 25. výročí založení souboru. My starší jsme tam jeli už v pátek, na rozdíl od dětí z 1. a 2. třídy, které za námi přijely až v sobotu a večer se zase musely vrátit, zatímco my jsme tam byli až do neděle. I když se hodně zkoušelo, měli jsme ještě dost času, abychom hráli různé hry a bavili se po svém. V neděli ráno jsme se sbalili a pak čekali docela dlouho na autobus, protože měl zpoždění. Že to naše víkendové snažení stálo za to, se mělo ukázat v pátek 1.června. Sešli jsme se na Kulturním domě už v 16 hodin, abychom si všechno ještě jednou zkusili, kolem šesté jsme se převlékli do krojů a přesně v 19.30 začalo vystoupení. Naším hostem byl soubor Vlčnovjánek, který měl připraveny také moc hezké hry a tance. Přišlo mnoho lidí a já doufám, že se to všem líbilo.

Katka, 5.A

A co I. stupeň ?

V uplynulém období se pro děti 1. až 5. tříd uskutečnilo několik zajímavých akcí. Předkládáme jejich stručný přehled.

Zazpívej, slavičku

Soutěžilo se ve dvou kategoriích a zazpívalo si celkem 26 dětí.
A čím hlásek byl nejpěknější?

Mladší: 1. Karolína Peřestá, 2. Eva Cimbálková, 3. Olga Krejzlíková

Starší: 1. Martin Gregovský, 2. Dorota Navrátilová, 3. Silvie Haramijová

Matematický klokan

Nejlepší počtáři ze 4. a 5. tříd si to rozdali v mezinárodní matematické soutěži.
Z dvaceti pěti dětí byli nejúspěšnější tito chlapci:

1.místo: *Jakub Pochobradský, V.C*

2. místo: *Martin Cimbálek, IV.A*

3. místo: *Vojtěch Dolina, V.B , Bohumír Strommer, V.A*

Hody, hody, doprovody

Pod vedením paní učitelky Šlahorové si výtvarně nadané děti zasoutěžily o nejkrásnější velikonoční ozdabu. Autory nejlepších prací byli: Jana Hlaučová, Dorota Navrátilová, František Vaculka, Nikola Šuhajdová, Michaela Windischová, Andrea Michalcová a Jana Pešátová.

Capri Sonne Cup

Tento zvláštní název měl turnaj ve vybíjené. V jeho okrskovém finále v Uherském Brodě nás reprezentovali kluci a holky především *pátých tříd*. Dívkám se příliš nevedlo a obsadily **6. místo**. Ovšem kluci dobře vědí, co s míčem a z **2. místa** v kole okrskovém postupují do okresního finále. Tam po perfektním výkonu končí opět na **2. místě** a postup do regionálního kola jim uniká jen o pověstný vlas. Nejlip to s balonem umí *Václav Gabrhel, Tomáš Mlček, David Hanke a Radim Hodulík*.

O pingpongového krále

Této dlouhodobé soutěže se zúčastnilo *36 kluků a holek*, kteří v šesti základních skupinách odehráli celkem **90** utkání. Z nich vzešlo šest finalistů, kteří systémem každý s každým bojovali o titul pingpongového krále naší školy. A jak se jim vedlo?

1. *Tomáš Mlček, V.A*

2. *Martin Chvilíček, V.A*

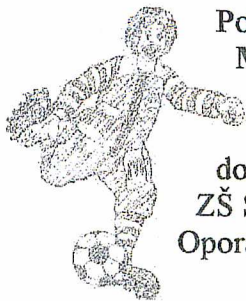
3. *David Hanke, V.B*

4. *Václav Gabrhel, V.A*

5. *Václav Kovačík, V.B*

6. *Lukáš Floreš, IV.A*

McDonald's Cup - turnaj v minikopané

Po urputných bojích ve školním kole bojovali kluci v kole okrskovém.

Mladší (1. – 3. třída) zde skončili *třetí* a mezi opory určité patřili *Jarda Kříž, Martin Varača a David Křížka*.

Starší (4. – 5. třída) v silné konkurenci nezklamali a z 1. místa postoupili do okresního finále v Uherském Hradišti. Zde našli přemožitele pouze v hradištské ZŠ Sportovní, což znamenalo celkové 2. místo v okrese.

Oporami týmu byli *Tomáš Mlček, Vojtěch Dolina, Lukáš Floreš a Martin Chvílíček*.

O nejlepšího šplhounka

V malé tělocvičně se sešly samé silné a mrštné děti a výkony těch nejlepších jistě zaslouží uznání.

Mladší dívky :

1. *Nikola Turková, II.B (6,8 s)*
2. *Olga Krejzliková, II.A (7,4 s)*
3. *Jana Michalčíková, II.A (7,9 s)*

Mladší hoši:

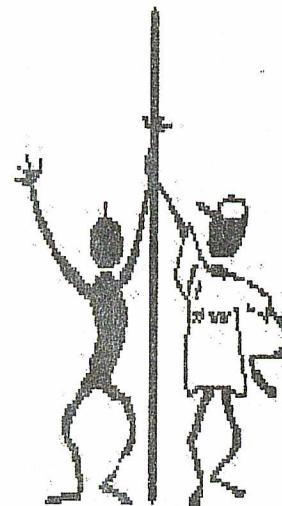
1. *Kamil Zach, III.A (5,6 s)*
2. *Michal Raschmann, III.B (6,5 s)*
3. *Ivo Jurásek, II.A (6,6 s)*

Starší dívky:

1. *Klára Snopková, IV.A (4,8 s)*
2. *Zdena Červinková, IV.B (4,9 s)*
3. *Andrea Michalcová, IV.B (6,2 s)*

Starší hoši:

1. *Václav Gabrhel, V.A (3,7 s)*
2. *David Šturma, V.C (4,1 s)*
3. *Martin Chvílíček, V.A (4,2 s)*

Atletická olympiáda

Byla poslední sportovní akcí a můžeme po ní konstatovat, že máme na I. stupni celou řadu šikovných dětí, které nebaví doma sedět, a raději se „hýbají“. V konkurenci deseti škol brodského okrsku nás bylo vidět.

1. místa: *Nikola Turková (40 m – 7,0 s), Ivo Jurásek (40 m – 7,1 s a skok z místa - 174 cm)*
Jiří Turek (skok daleký – 396 cm), Václav Gabrhel (60 m – 9,1 s a skok daleký - 396 cm),
David Hanke (300 m – 53,9 s), pářáci (přetah lanem)

2. místa: *Nikola Turková (skok z místa – 169 cm), Tereza Homolová (175 m – 30,1 s)*
Andrea Michalcová (50 m – 8,5 s), Lukáš Floreš (175 m – 27,3 s a skok daleký – 363cm),
Jiří Turek (50 m – 7,7 s), Ondřej Matouch (skok daleký – 377 cm),
druháci (přetah lanem)

3. místo: *Zdena Červinková (175 m – 30,4 s)*

Hezké prázdniny, děti.

TEST - MYSLÍTE POZITIVNĚ ?

1. Zastavíte se občas při chůzi, protože vám padlo do oka něco krásného či zajímavého? ANO - NE
2. Věříte tomu, že lidstvo dokáže řešit palčivé problémy současnosti (např. znečištění životního prostředí, přelidnění)? ANO - NE
3. Dokážete šaškovat pro pobavení druhých? NIKDY - NĚKDY - ČASTO
4. Jste právě nyní v této chvíli šťastní? ANO - NE
5. Byli jste včera spíše nešťastní nebo spíše šťastní?
6. Byli jste v posledních třech dnech spíše nešťastní nebo spíše šťastní?
7. Pokud jste byli někým nespravedlivě napadeni, snažíte se bojovat za svá práva, když to přináší velké problémy? ANO - NE
8. Snažíte se hledat něco dobrého i tehdy, kdy se vám stalo něco opravdu zlého? ANO - NE
9. Má vaše nálada vliv na vaše zdraví? ANO - NE
10. Počítáte s tím, že vám může zákeřně vpadnout do zad i váš nejbližší přítel? ANO - NE
11. Jste většině lidí na první pohled sympatičtí? ANO - NE
12. Je vám nemilé, když vás někdo upřeně pozoruje? ANO - NE
13. Chválíte své spolužáky častěji, než kritizujete? ANO - NE
14. Kterých deset lidí je ve vašem životě nejdůležitějších? (Zapište rychle jména tak, jak vás napadnou.)
15. Zapište bez přemýšlení deset zážitků, na které si vzpomínáte

1. ano - 3 body

2. ano - 3 body

3. nikdy - 0 bodů, někdy - 2 body,
často - 5 bodů

4. ano - 1 bod

5. spíše šťastní - 1 bod

6. spíše šťastní - 1 bod

7. ano - 3 body

8. ano - 3 body

9. ano - 3 body

10. ne - 3 body

11. ano - 3 body

12. ne - 3 body

13. ano - 3 body.

14. Pokud jste v seznamu uvedli i vlastní jméno, připište si 10 bodů.

15. Za každý radostný zážitek - 1 bod

Výlety

Většině školních výletů přechází bouřlivá diskuse o jejich cíli. Podle nálady ve třídě vítězí příroda a fotbalové hřiště nebo se jede na poznávací výlet, na kterém pak obvykle nechybí zámek, jeskyně a ZOO. Z příspěvků, které se nám sešly k tomuto tématu, jsme vybrali:

V letošním roce jsme podnikli s naší třídou výlet do Prahy. Výlet byl podle mého názoru velmi zdařený, a tak nebyla nouze o pěkné zážitky.

První den jsme po prohlídce Hradu scházeli do Malostranské ulice, kde se nachází budova Senátu. Paní učitelka po půlhodinové rozmluvě s ochrankou ujednala jeho prohlídku. Jen co jsme vstoupili, ukázala se před námi vstupní hala, ve které byl umístěn detektor kovů, u kterého stáli dva strážci. Byli jsme vyzváni, abychom odložili všechny kovové věci a batožiny. Po odbavení, které vypadalo, jako bychom měli navštívit samotného pana prezidenta, jsme vstoupili do místnosti, kde právě končilo zasedání. Viděli jsme pana senátora Fišera a pana senátora Macka. Zatímco nám průvodkyně vyprávěla o historii budovy, mohli jsme se posadit na místa určená pro novináře. Jakmile jsem dosedl, ozval se pode mnou tichý šelest klimatizace, nade mnou svítily překrásné křišťálové lustry.

Když jsme odcházeli, napadlo mě, že by nebylo ani tak od věci stát se senátorem.

Jirka VIII. B

Vyjeli jsme na velkolepou cestu po jižních Čechách. Projeli jsme spoustu krásných měst a slavných zámků. Tak jsme dorazili do Českého Krumlova, půvabného města s tak dokonalou spleť úzkých a křivolakých uliček, že nám s kamarádem nedalo vůbec žádnou práci v nich po hodině zabloudit. Ale to ještě není všechno. Poté, co jsme se z nich vymotali a dostali se zpět na náměstí, vyšli jsme s celou skupinou na zámek. Byl obehnaný příkopy, ve kterých lenošili medvědi. Na malém nádvoří jsme se já a můj kamarád Jirka poněkud zdrželi rozhovorem se dvěma německými dámami a ani jsme si nevšimli, že naši skupinu už pohltily zámecké dveře. Vrhli jsme se k nim, teď už zavřeným a zamčeným. Nejdříve jsme lehce ťukali, poté se nás zmocnila panika, že přijdeme o prohlídku, kterou jsme si poctivě zaplatili a tolik se na ni těšili. Začali jsme bušit na dřevěné dveře. Už jsme si mysleli, že jsme ztraceni. Vtom se to stalo. V klíčové dírce zarachotil klíč a otevřela sličná průvodkyně. A to nám spadl kámen ze srdce.

Tomáš VIII.D

KORÁB „SMĚR ITÁLIE“

Začalo to zpožděním. Autobus přijel o hodinu později, ale nám, devatenácti vylosovaným šťastlivcům, to náladu pokazit nemohlo. Čekala nás přece šestidenní cesta do Itálie!!! Zamávat mamince a jedem!

Po dlouhé noci v autobuse jsme se celí rozlámaní probudili před Padovou - naším prvním cílem. Konečně jsme našli parkoviště, jehož dlouhé hledání se na naší cestě stalo tradicí, a vylodili se. Náš pan učitel - Zdeněk Ogrodník ml. - nám představil svou pravou ruku - Marka Šalandu, rozdal nám zelené kšiltovky aby nás lépe poznal v davu, a ukázal svůj žlutý deštník, to abychom poznali my jeho. U obou našich „andělů strážných“ se brzy ujalo označení „mamka a taťka“.

Prohlédli jsme si město a zamířili do Verony, města Romea a Julie. Prohlédli jsme si Juliin dům i její balkon a vůbec nám nevadilo, že Julie ani Romeo vlastně vůbec neexistovali. Také jsme viděli Veronské koloseum - Arena di Verona.

Z Verony jsme jeli směr ubytovna. Tam jsme dorazili už za tmy. Při jejím hledání se nám několikrát podařilo vytvořit celkem slušnou dopravní zácpu, ale po menších potížích jsme ji konečně našli, celí šťastní se ubytovali a padli do postelí. Nedaleko šumělo Ligurské moře.

Ráno jsme posnídali a šli na pláž. Zde jsme kvůli horkému písku vymysleli hned několik způsobů dopravy:

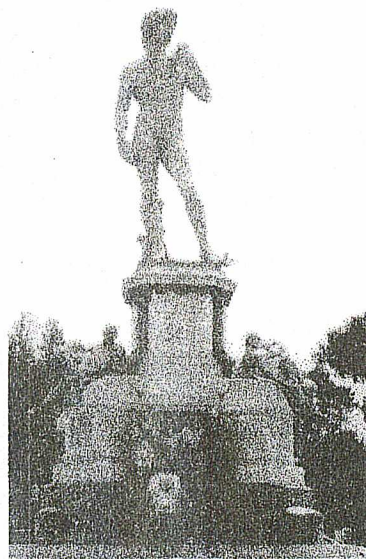
„krtkování“- podhrabávání se, „skákání“ a „paranoidní psychóza“- jdete a představujete si zimu a sníh- což nadšeně vyzkoušel taťka.

Večer jsme odjeli do nedaleké Carrary - města mramoru. Tam jsme provedli exkurzi v obchodáku. Po návratu se nám do postele vůbec nechťelo a učinili jsme tak až po několikátém důrazném upozornění učitelů z ostatních škol.

Ráno o půl deváté (!), ještě se zalepenýma očima, jsme odjeli směr Pisa. Zde jsme si prohlédli slavnou šikmou věž a celé náměstí, vymotali se z města a jeli do Florencie. Tam si prožil svou „zkoušku ohněm“ žlutý deštník - někteří z nás se tu málem ztratili. Když jsme se zase zdárně našli, vyrazili jsme na cestu do Montagnany. Zde máme strávit noc ve středověkém hradu. Někteří z nás měli obavy, aby nás tu nepřekvapila bílá paní, ale mamka a taťka nás ujistili, že tu jen popravili dvacet zločinců zaostřeným prknem. Ráno nás probudil déšť, který nám dokonale pokazil náladu. Prohlédli jsme si Montagnanu a odjeli o Benátek. Tam jsme nastoupili cestu na parníčku, a tak si prohlédli Canale Grande. Vystoupili jsme na náměstí sv. Marka. Byla neskutečná zima a lilo jako z konve a mamka v kraťasech a s deštníčkem vynalezla „zahřívací kroky“, které otestovaly také německé turistky. Cesta zpět k autobusu nám trvala asi hodinu a půl, neboť vyznat se v klikatých benátských uličkách, to bylo moc i na našeho pana průvodce. Autobus jsme přivítali s nadšením.

V něm jsme strávili další nepohodlnou noc. Cestu jsme si krátili zpěvem u skvělé kytary naší mamky, což se sice nelíbilo ostatním, ale my jsme se dobře bavili, zatímco oni se nudili. Ráno jsme dorazili do Vídně. Prohlédli jsme si město, utratili poslední šilinky a se zpěvem vyrazili domů. Snad každý z nás se těšil na teplou vanu a svou postel. Vždyť všude dobře, ale doma přece nejlíp!

Adéla 9.B

HODNOCENÍ TESTU ze str. 10 :

MÉNĚ NEŽ 25 BODŮ: Všimáte si mnoha překážek ve vašem životě. Jste realista Je však možné, že jste realističtí až přespříliš. Jak má proběhnout ve vašem životě nějaké zlepšení, když vy sami v pozitivní změnu nevěříte?

26 - 35 BODŮ: Jste schopni dosáhnout v životě pozitivní změny, ale nevíte přesně, jak byste těchto změn mohli dosáhnout. Spíš než na své vlastní síly spoléháte na zázraky.

36 - 45 BODŮ: Vaše myšlení je téměř vždy pozitivní Dokážete najít šanci a možnost i v situacích, kdy ostatní lidé vidí jen problémy. Nejste ale žádný snilek. Stojíte oběma nohama pevně na zemi.

VÍCE NEŽ 46 BODŮ: Pozitivní myšlení je pro vás charakteristické, stojí v centru vašeho života. Možné nebezpečí tkví ale ve vaší bezstarostnosti, ke které máte sklony, a dále ve vaší slepé důvěře k ostatním lidem. Pro druhé lidi je vaše bezmezná důvěra zřídka překvapením a často nevědí jak s ní naložit.

Zpracováno podle publikace *Testy emocionální inteligence Ikar 1997*

Z DALŠÍ TVORBY NAŠICH ŽÁKŮ

Výlet domů

O mých drahých sestřenicích vypravuji velmi ráda, jelikož stále vyvádějí a zpestřují život celé naší rodině.

Jednou byly holky na prázdninách u babičky v Záhorovicích. Hanička měla šest let a Jaruška čtyři roky. Hanička už jezdila na novém kole a Jaruška bravurně ovládala jízdu na tříkolce, která neměla brzdy. Za chvíli jim malý prostor dvorku přestal stačit a Hanča dostala báječný nápad. Pojedou se podívat domů, za dědečkem a babičkou do Nezdenic. Jaruška jako vždy se starší sestrou souhlasila. Nikdo raději nechce vědět, jak to zvládly. Jely po hlavní silnici. Určitě si s sebou vzaly své andělíčky. Jejich cíl se blížil. Zazvonily na zvonek, ale nikdo neotvíral. Děda byl v humně a babička na nákupu.

Tak alespoň othaly tulipány před domem a vydaly se na zpáteční cestu. Vtom se vracela babička a potkala sousedku, která se divila, proč holky nejsou v Záhorovicích. Babiče to potvrdili ještě dva sousedé, a tak utíkala k telefonu. Jejich rodiče pak po zjištění, že holky nejsou na dvoře, málem dostali infarkt. Strýc sedl na babetu a začalo rodinné pátrání. Ani bez slz se to neobešlo. Holkám se nic nestalo, zato strýc se vyboural na svém pekelném stroji a pořádně si odřel kolena.

Docela mi jich bylo líto, když se na Haničku všichni pustili. Celé ubrečené musely slíbit, že už nic neprovedou, ale všichni dobře víme, že sliby jsou chyby.

Kamila, IX.A

Pizza

Bylo to asi před půl rokem, kdy mě doma navštívila nejlepší kamarádka Martina. Nikdo z rodičů nebyl doma, a proto jsme se rozhodly, že si uděláme malou oslavu. Pořádně jsme to roztočily. Vypily jsme aspoň deset kyselek a potom jsme dostaly velkou chuť na pizzu. Ani jedna z nás ji ještě nikdy nepekla, ale to nám vůbec nevadilo a s chutí jsme se pustily do přípravy těsta. Po půlhodinovém míchání jsme vytvořily hustou hmotu, na kterou jsme nakrájely směs složenou ze všeho, co dům dal. Pak stačilo zapnout troubu a vsunout plech i s těstem.

Čekání bylo napínavé a velmi nám při něm vytrávil. Po dlouhé chvíli jsme vytáhly plech z trouby a s hrůzou zjistily, že těsto nevykynulo, nýbrž se smrsklo do malých rozměrů. Snad to bude dobré, utěšovaly jsme jedna druhou. Ale už při prvním ochutnání jsme změnily názor. Pizza byla tvrdá a vůbec nám nechutnala. Daly jsme se do smíchu, ale

ani ten nám dlouho nevydržel. Náhle jsme uslyšely přicházet rodiče. „Co teď!“ zazmatkovala jsem. Ale Martina si věděla rady, jako vždy. Donesla igelitovou tašku a hodila do ní pizzu i plechem, protože nešla od něho oddělit, a schovala ji rychle do skříně, ve které máme uloženy deky a povlečení. Potom zahladila další stopy, aby moji rodiče nic nepoznali.

Byl večer, když jsem byla Martinu doprovodit na autobusovou zastávku a na schovanou pizzu úplně zapoměla. Asi po měsíci mamka uklízela ve skříně a našla igelitovou tašku s plesnivou pizzou a šla za námi do dětského pokoje. Samozřejmě jsem se musela přiznat, ale poučila jsem se a od té doby se řídím pořekadlem „lež má krátké nohy a daleko neujde“.

Irena, IX.C

Myslivci v přírodě

Mám tu čest být členem rodiny plné myslivců a jsem na to pyšná, protože vím, co myslivci všechno dělají pro přírodu. Každý si myslí, že být myslivcem znamená jenom střelbu neviných zvířátek, ale skutečnost je úplně jiná. Myslivci mají také své povinnosti - rozvážení krmiva, zakrmování zvěře, udržování posedů a svých krmelců a především odstřel škodné, které v našich lesích přibývá.

Myslivci nejraději chodí na čekanou, protože to je krása, vidět tolik nádherných zvířat v okolí. Někdo řekne: „Ztráta času.“ Nedokáže si představit tu radost, když vyšplháte na posed, potichu se usadíte a potom uvidíte, jak je krásný les a zvířata v něm.

Srna se prochází po louce, ožžává, oškubává a přežvykuje trávu, ale při tom pořád větrí, jestli někde číhá nebezpečí na její srůnko, jež poskakuje kolem a netuší, co všechno ho může potkat. Naproti posedu vyjde krásný mladý srnec a s radostí sleduje srnu se srnčetem. Když máte štěstí, může se pod posedem ozvat chrochtání černé zvěře. Nemusíte ale patřit mezi myslivce, abyste mohli jít do lesa. Příroda je to nejkrásnější místo, které znám, a proto udělejte přestávku od všedních povinností a projděte se tam, kde vládne klid a mír.

Radka, IX.C

TIP NA PRÁZDNINY

Voňavý a zdravý polštářek ze zrní pro sladké sny.

O prázdninách si nasbírej na polích nejrůznější klásky a udělej si pohodlný polštářek. Sotva na něj položíš hlavu, jeho přírodní vůně tě ukonejší a přinese ti sladké sny.

Potřebuješ :

• 2 povlaky na polštář

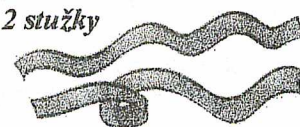

• prostěradlo

• dobře vyztřalé klasy pšenice
ječmene,
žitá, ovsá
a levandule

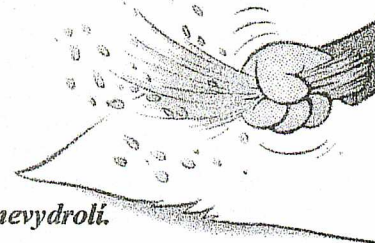
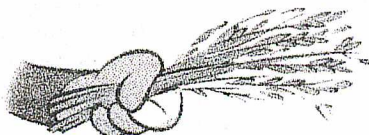
• 2 stužky

• Rozprostři prostěradlo

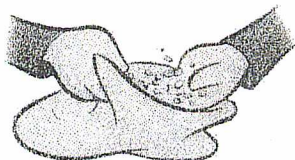

• Uchop do ruky za stěbla hrst obilí

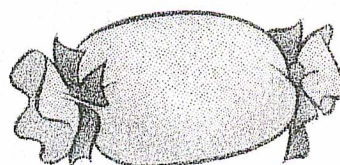

Rázně švihěj klasy o prostěradlo, dokud se všechno zrní nevydrolí.

*Když nashromáždíš dost zrní,
naplň jím povlak polštáře.*

Navrch přetáhni v opačném směru druhý povlak, aby byl polštář pohodlnější. Oba okraje svaž stužkami na mašličku.

Až půjdeš spát, nech se ukolébat šelestem zrní při každém pohybu hlavy. A pěkně zhluboka dýchej, abys dobře cítil všechny vůně matky přírody.

**DĚKUJEME ŽÁKŮM, KTERÍ PŘÍSPĚLI DO TOHOTO ČÍSLA
ŠKOLÁKA, A VŠEM PŘEJEME
PRÁZDNINY PLNÉ POHODY!**

